

Höstfunderingar

Nu har vi levt i över ett halvt år i en annorlunda vardag. Förresten inte bara vardag, alla dagar, vår, sommar och höst.

Det har blivit på ett märkligt vis.

Vi får alla följa de rekommendationer som finns från Folkhälsomyndigheten.

Jag tänker och reflekterar över hur det här halvåret har varit.

Jag var så tacksam i våras för att det inte var höst när pandemin bröt ut. Tacksam för att vi gick mot vår och sommar, för sedan skulle det väl ändå vara över när hösten kom...

Men så är det inte.

Vi får fortsätta att hålla fysisk distans och fortsätta att vara begränsade i att besöka våra äldre och de som är i någon riskgrupp.

Det är smärtsamt att tänka på de kommande högtiderna och hur vi kan och får göra. Allhelgonatiden, hur blir den? Advent och Lucia, för att inte prata om julhelgen.

Vi kanske får lov att tänka om i år. Tänka om och tänka nytt.

Visst är det svårt om vi inte kommer att kunna vara tillsammans hela släkten som ”vi alltid brukar” men egentligen, handen på hjärtat, vi kan klara av att göra på ett annat vis.

Vi klarar av att helgerna får ett annat fokus i år. Kanske kommer fler och fler på att det inte spelar någon roll hur mycket vi än har, hur bra vi än har det, om vi inte har våra relationer och familj omkring oss. Då mister mycket annat i livet sitt värde.

Och med tanke på det höga värdet och den skatt som våra vänner och familj är, så är det en enkel sak att hålla avstånd.

Vi får kramas senare!

*Helena Markfjärd, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: helena.markfjard@svenskakyrkan.se*